

UNIAREA POPORULUI

ABONAMENTUL:

Un an 150 Lei
Pe jumătate 75 Lei
In America pe an 2 dolari.

Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI”, Bla j, Jud. Târnava-mică
Director ALEXANDRU LUPEANU-MELIN

ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 5 Lei a doua și a treia oră 4 Lei.

Anul sfânt și săptămâna patimilor

In anul acesta se împlinesc 1900 de ani dela moartea Domnului nostru Isus Hristos pe lemnul Crucii, acolo sus pe muntele Golgota!...

Intreaga lume creștină va sărbători cu o însuflețire deosebită aceasta aniversare.

Gândurile noastre cu adâncă smerenie creștinească se vor îndrepta spre muntele Golgota, unde Cel prorocit de atâtea veacuri, a suferit moarte pentru noi oamenii și pentru a noastră mântuire.

Isus e împreună cu ucenicii Lui în grădina Gethsemani, dela poalele muntelui Maslinilor. E o seară cu lună și cer senin ca lacrima. Luna își cerne polenul de aur peste maslinii de un verde melancolic, iar stelele licăresc cu atâta gingășie de pe bolta cerului azuriu. E o liniște mormântală!... Olivii își freacă mulcom frunzele lor adiate de vânt, iar din când în când cântecul priveghitoarei conturbă liniștea aceasta de sihăstrie.

Isus se roagă Tatălui cerese, să-i deie puteri sufletești, ca să poată trece peste suferințele cari vor urma...

Deodată se aude un șgomot nedeslușit, se aude tot mai bine, tot mai clar... un zângănit de săbii, un murmur prelung...

Poporul, care cu câteva zile mai înainte îl aclamase pe Isus și îi aruncase flori în cale acum, împreună cu soldații, vine, ca la un fur, înarmat cu săbii și lănci și îl prinde pe Isus... Amară nerecunoștință!...

Isus e judecat la moarte. Priviți-L, cum urcă încet spre muntele Golgota și cade adeseori sub povara Crucii! Femeia milostivă, cu o inimă de Inger, sfânta Veronica, se apropie de Isus și îi șterge de pe fața Lui trudită cu mahrama ei, bobii de sudoare. Fața Lui sfântă se întipărește pe aceasta năframă, care se păstrează până azi într-o biserică din Italia.

... Și e restignit pe Cruce, între doi făcători de rele, dintre cari, celui din dreapta Lui, părândui rău de fărâdelegile ce le-a făcut în viață, Isus îi zice: „*Asi vei fi cu mine în rai*”. Și-au împărțit hainele lui... Cămașa, cu care a fost îmbrăcat Isus, se păstrează și azi cu multă evlavie de către arhiepiscopul catolic din orașul Trier din Germania.

Batjocurilor și vorbelor de ocară ale acestei mulțimi nerecunoștitoare Isus le răspunde cu o inimă caldă și iertătoare: *Părinte, iartă-le lor, că nu știu ce fac!*...

... Și Isus și-a dat sufletul, rostind ultimele cuvinte de pe lemnul sfinteii Crucii: *Părinte, în mâinile Tale îmi dau sufletul meu!*...

Iosif cel cu bun chip, de pe lemn luând trupul lui Isus și cu giolgiu curat înfășurându-l,

du-l, l-a pus în mormânt nou, săpat în piatră. Giolgiul acesta e păstrat până azi de către Regele Italiei, și Preafericitul Părinte Papa Pius XI-lea l-a rugat pe Regele Italiei, ca să expună în vre-o biserică din Roma acest giolgiu, ca să fie văzut de milioanele de creștini, cari vor veni în anul acesta în peregrinaj la Roma.

... Iar a treia zi Isus a înviat și primele cuvinte, pe cari le-a roștit după înviere au fost îndreptate către ucenicii Lui iubiți: *Pace vouă!*

Domnul nostru Isus Hristos a fost marele reformator al acestei lumi. Prin învățăturile lui creștine a dărâmat lumea păgână și a sădit în inimile oamenilor florile virtuților creștinești.

In zilele noastre de sbuciumări sufletești, de urit materialism, de atâta nepăsare, de atâta nerecunoștință, — când e lăudată de multe ori fapta cea rea și e incununată cu spinii batjocurii fruntea senină alui Isus și a creștinilor celor buni, — în pioase reculegeri sufletești, să ne îndreptăm gândurile noastre spre dulcele nostru Mântuitor, și la El vom afla odihnă și balsam vindecător sufletelor noastre trudite și rănite de ranele păcatelor.

Anul sfânt!... Prilej de înălțare sufletească pentru creștinii din lumea întregă. Impreunându-ne cu toții mâinile spre rugăciune, vom desprinde de pe buzele noastre rugăciuni fierbinți, pentru înfrățirea popoarelor, pentru pacea lumii, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu biserici și pentru prosperarea omenimei în toate virtuțile creștinești și cetățenești, rugând pe Domnul nostru Isus Hristos să audă glasul rugăciunii noastre și să reverse asupra noastră harul Său cel ceresc.

Valeriu Crișan
preot

Misiuni sfinte în eparhia Maramureșului. Cu prilejul sărb. Bunelvestirii, în eparhia de nord, s'au ținut în 5 locuri misiuni pentru popor cu rezultate neașteptate. Astfel în parohia Mireșul mare conduse de pâr. canonic Vida, președintele Reuniunii de sf. misiuni, unde s'au mărturisit și cuminecat 705, în par. Apa sub conducerea pâr. prepozit Breban, 600, în parohia Selni sub cond. P. Augustin Pop Ieromonah dela Bixad 900, în par. Mocira sub cond. pâr. Ion Medan 500, iar în parohia Oarfa de sus (jud. Sălaj) sub conducerea pâr. L. Gherghel, din Cicărlău mârț. și cum. 584, având de preoși ajutători pe On. Ion Lenghel, P. Podina, Aurel Drăgan și Emil Marchiș.

Jalbele Moșilor

Imprejurul Munților Vlădeșei sunt mai mult sate, a căror locuitori sunt cei mai nenorociți. Pământurile sunt slabe din cale afară și nu produc nimic. Oamenii trăiesc din creșterea vitelor și lemnărit.

In timpurile stăpânirii maghiare, Moșii, Țopii și Mocanii, cum se numesc oamenii din aceste locuri, erau pedepsiți, de soarte; împrăștiați prin munți, în căsuțe mici, și pedepsiți aspru de legiuitorii maghiari la cele mai mici greșeli. Să nu amintesc de timpurile mai vechi, când erau slugi — iobași — la boeri. Datorită acestor suferințe, au dorit ei atât de mult unirea tuturor Românilor, și au încercat prin atâtea revoluții să scape de jugul strein. Unirea au ajuns-o. Au sărbătorit-o și o mai serbează și azi, dar mare parte din suferințele vechi le au de îndurat și azi. Cu reforma agrară s'au dat locuri bune oamenilor dela sate, dar bieții moși, datorită câtorva agronomi necinstiți — au primit numai stâncile goale și locurile sterpe; iar pășunile și pădurile folosite, au rămas contelui Banffy și jupânului Tischler Mor.

In anul 1922 Comisia de ocol din Huedin a expropriat dela contele Banffy 12.000 jugăre pe care să-le dea la 7 comune moșești. Contele Banffy a făcut apel la comisia județeană din Cluj și a dat voce societăților forestiere Bihor-Szilaghi și Tischler să taie pădurile care trebuie să fie a celor 7 comune. Comisia Județeană lasă contelui 6297 jug., rămânând 5703 jug. stânci de piatră și socii celor 7 comune. Văzând oamenii, cum forestierele amintite distrug pădurile pe care le primise ei, cu săcuri, țapine, care cu ce-a avut, bărbați, femei și copii, toți au mers în pădure și au oprit tăierea lemnului. A fost o mică revoluție, numită „Revolta dela Rachitele”, pe care a împrăștiat-o o companie de jandarmi. După rebeliunea aceasta, s'a făcut un proces de revizuire la comitetul agrar. Acolo s'a hotărât să se dea moșilor încă 3967 jug. Până să ajungă la aceasta hotărâre, a fost de lipsă o audiență — la M. Sa Regele Ferdinand I alor 5 persoane, între care a fost și primarul din Rachitele Teodor Șuşman.

Comitetul Agrar a hotărât prețul locului luat dela Banffy la trei milioane Lei. Contele a cerut să fie prețul mai mare. S'a numit o comisie, care să vadă cât prețuște locul. Au fost ales în comisie dñii Martinovici profesor și Turcea inginer penzionat. In raportul lor, au cerut ca prețul să fie ridicat dela 3 milioane la 16 milioane, o sumă pe care nu o pot plăti cele 7 comune, nici când ar flicitate cu tot ce au. Raportul acesta și apelul Contelui au fost depuse la Curtea de Apel din Cluj și s'a fixat termen pentru desbatere în 23 Octomvrie 1932. — Dar vom continua.

P. M.

Mila lui Isus

Citind sf. evanghelie din Duminică Florilor (Ioan 12—18), m'am oprit la două lucruri, dintre cari unul numai se atinge, iară al doilea ni-se chiar povesteste: învierea lui Lazar și ungerea cu mir de nard a picioarelor lui Isus prin Maria Magdalena. Dacă ne întrebăm, pentru ce l-a înviat Isus pe Lazar din morți, trebuie să recunoaștem că din milă, l-a fost milă atât de el cât și de surorile lui. Iar dacă ne întrebăm, pentru ce a apărat-o pe Maria Magdalena, îndată ce a atacat-o Iuda, va trebui din nou să recunoaștem că tot din milă. l-a fost milă de ea, știind-o atât desfântă.

Mila lui Isus așa a fost de mare, cum nici descrie nu se poate. Să ne aducem numai aminte de câteva cazuri.

Intr'una din zilele acelea, trecând Isus prin orașelul Naim, a văzut o îngropăciune. Oamenii duceau la groapă pe unicul fecior al unei văduve. Nimenea nu i-a zis lui Isus nici un cuvânt. Văzând însă marea durere a văduvei, ochii plânși ai muierilor ce o însoțeau și durerea tuturor celor ce întovărășeau mortul, a mers la mort și i-a zis: »Tinere, ție îți zic, scoală!» Și numai decât s'a sculat tinărul.

Acelaș lucru l-a făcut și cu fata lui Iair, mai marele sinagogii, căruia, tot din milă, i-a înviat fata.

De Lazar și de surorile lui așa i-a fost de milă încât a plâns și el însuși. Deci l-a înviat pe el.

Ce minunată e apoi istoria Mariei Magdalena! Cât de iute i-a iertat marile ei păcate! Pentru ce? Pentru că i-a fost milă de ea.

Și dacă vom lua pe rând toate minunile lui Isus, vom observa, aproape la fiecare, că din milă le-a făcut Isus aproape pe toate.

Să mai constatăm însă un lucru. Ce l-a îndemnat pe Isus la milă? De cele mai multe ori jalea și părerea rău după păcate.

Se apropie Paștile. Trăim vremuri grozav de grele, cum de mult nu s'au mai văzut. Sunt atâția săraci, șomeri, oameni nenorociți, întemnițați, bolnavi și părăsiți. Putem-i oare lăsa fără ajutor? Nu ni-s'ar rupe inima văzându-i atât de nefericiți? Lui Isus i-a fost milă de jalnici și de aceia cărora le părea rău de păcate. Nouă să nu ne fie milă de toți nevoiașii zilelor noastre?

Să ne fie milă înainte de toate, de cei fără de lucru, cari nu vor avea nici atâția bani, cu ce să-și cumpere de ale mâncării pentru sfintele Paști. Aceștia sunt mai vrednici de compătimire, cu atât mai ales că nu ei sunt de vină că au rămas fără de lucru, ci împrejurările vitrege prin cari trecem. — Să nu lăsăm, în cursul sfintelor sărbători ale Paștilor, pe nici unul dintre aceștia fără de lucru. Să le facem rost ca cel puțin atâta să poată câștiga, cât le este de lipsă pentru a avea ce mânca mai bineșor atât ei cât și copiii lor.

Acelaș lucru să-l facem și cu săracii, cari n'au nimic, cari numai din cerșit pot trăi și cari prin urmare sunt avizați la sprijinul nostru. În alte țări, mai culte și mai bogate, nu există oraș ori sat cât de amărât, în care să nu fie cel puțin câte o casă numită a săracilor, unde acești nenorociți primesc un pat, încălzit, luminat, schimburi curate, încălzăminte și hrană. La noi nici orașele nu au toate câte o astfel de casă. În poștiți și vă întovărășiți, oamenii mai cu inimă dela satele noastre, și nu lăsați pe nici unul dintre acești nenorociți ai sorții fără ajutor.

Mai sunt apoi bolnavi săraci, cari n'au cu ce plăti vizita doctorului, nici leacurile din farmacie. Nu se cuvine să-i lăsăm, în

săptămâna mare precum și în cea luminată, pe acești nefericiți, ca să se prăpădească fără de vreme și poate să chiar moară. Ce e de făcut? Preotul, curatorul, diacul, notarul, învățătorul satului și muierile lor, să adune milă, dela inimele milostive ale satului, pentru acești nenorociți, și să se îngrijească de ei, ca nici unul dintre ei să nu se prăpădească fără de ajutor. Și tot unul dintre aceștia să meargă în persoană la medicul și la farmacistul și să-i roage, să-i viziteze mai ieftin, respectiv să le dea leacuri mai ieftine decât altora, pentru că iată că numai din cerșit le-au putut face rost și de acești puștii bani.

Unde mai rămân văduvele, orfanii și părăsiții? Nu se cuvine ca, cu prilejul bucuriei învierii, să rămână cineva întristat și necăjit. Preotul, curatorii și femeile lor vor îngriji deci ca fiecare văduvă și orfan să aibă cu acest prilej cât de puțină bucurie. La văduvele cele de curând văduvite va merge acasă însăș preuteasa și le va pricinui prilej de bucurie. De orfani și părăsiți se vor îngriji preotul și curatorii, ca nici unul să nu fie rău crescut și neîngrijit. Conducătorii sufletesti ai satelor noastre vor avea să dea seama și înaintea lui Dumnezeu de orfani și părăsiți. Tot așa de mult vor avea să răspundă de aceștia și nănașii, cari și-au luat angajament înaintea lui Dumnezeu că se vor îngriji de finii lor.

Ar mai fi apoi în sfârșit întemnițații. Durere că aproape nu este sat din care să nu fie vreunul întemnițat, pentru vreo vină sau alta. Inchipuiți-vă, ce voi suferi unii ca aceștia, mai ales de sfintele Paști! Conducătorii sufletesti ai satelor noastre cuvine-se, să se îngrijească și de ei, că cu cât se vor îngriji mai cu dragoste de ei, cu atât mai mulțumitori le vor fi.

În sfârșit o mică întâmplare. Am citit de curând despre un sfânt, sf. Ioan al lui Dumnezeu, că el era mare iubitor de săraci. În fiecare zi mergea prin oraș să căuta după oamenii săraci, bolnavi și necăjiți, ca să-i ajute și îngrijească. Cântând

Foița „UNIRII POPORULUI”

Imitațiunea lui Hristos

de Toma Kempis
Iași »Presa Bună« Lei 24

„Așa ar trebui să te porți în orice gând și faptă a ta, ca și cum ar trebui să mori chiar azi”, se spune într-o parte a cărții de care vrem să ne ocupăm... Sunt cuvinte simple și ușor de înțeles, dar ele cuprind un neasemuit de mare adevăr... În ele se oglindește rostul întreg al acestei vieți, ele ne țin în fața ochilor drumul pe care ar trebui să-l urmăm. Ce-am face în momentul de față dac'am fi siguri că peste un ceas sau două va veni moartea să ne rețeze firul vieții? Ne-am strădui să mai adunăm averi? Ne-am gândi cum să ne răzbuim împotriva cutărui dușman al nostru? Ar mai putea să înțealțescă în noi porniri pătimase și urite? Desigur că nu! În sufletul oricărui om cu minte sănătoasă, n'ar fi decât o singură năzuință, de-a se face vrednic de oblăduirea Mântuitorului, de dragostea Lui mare, spre a i-se îngădui să poposească în nesfârșita și luminată lui împărăție.

Nu este dat nimănui să știe când va porni spre lumea de dincolo de moarte, dar se poate

întâmpla în orice moment. Te așezi la masă și nu poți să știi dacă te mai ridici, te duci la câmp și nu-ți garantează nimenea că te mai întorci, obosit te lași seara furat de somn, fără să fii sigur pe deșteptare... De aceea viața omului ar trebui să fie pururea în așa fel, ca surprins de moarte, să nu se rușineze în fața Aceluia, care pentru mântuirea noastră s'a coborât din înălțimile Lui fără margini, îndurând amarnice chinuri.

În cartea pe care o avem înaintea, „Imitațiunea (urmarea) lui Hristos”, ni-se arată, cum trebuie să fim și cum să viețuim, spre a putea în orice clipă înfrunta, cu seninătate, privirea cruntă a morții. Este o carte scrisă pentru călugări, însă ea mare folos aduce oricărui creștin, făcându-l să-și deie seama că viața în care ne sbatem aici este numai un mic popas spre o altă viață, al cărui sfârșit nu există.

Sfaturile cari ni-se dau pornesc dela însăși viața pe care a dus-o Mântuitorul, cât timp a stat pe pământ. Viața Lui, luminată în care nici oca mai s'afleacă umbră de pată n'a existat, să ne fie călăuză... „Celce mă urmează, nu va umbla în întuneric” (Ioan 8, 12) zice Domnul. Acestea sunt cuvintele lui Hristos, prin care ne îndeamnă să imităm viața și felul său de a fi, dacă voim să ne luminăm în adevăr și să scăpăm de orice vor-

bire a inimii. Așa dar cea mai mare grijă noastră trebuie să fie de a cugeta adânc și supra vieții lui Hristos”.

După ce ne-am pătruns de măreția vieții lui Isus, să privim în jurul nostru și să ne coborâm cu gândul în noi. Și atunci ne vom da seama, cât de neînsemnate sunt toate lucrurile cari ne înconjoară și cât de puțin însemnate noi înșine. Vom înțelege că toate sunt deșertăciuni, că toate plăcerile pe cari credem că le găsim în lucrurile din lumea aceasta, în bogății, în onoruri, în situații înalte, în poze trupești, sunt numai închipuirii, adevărata mângâiere întâlnind-o ereștinul numai în iubirea lui de Dumnezeu și năzuința de a-i sluji lui. În cazul acesta desigur că nu poate să rămână în inima omului mândria și îngâmfarea. El va ști să fie smerit, umil, nefăliindu-se peste cu însușirile și cunoștințele lui, ci din conștiință considerându-se pe sine mai puțin decât alții. „A se socoti pe sine de nimic și a avea deauna o părere bună și înaltă despre alții”, mare înțelepciune și desăvârșire”. Câți sunt însă în felul acesta? Foarte puțini, și noi să fim siguranță că nu. Dar, să tindem spre așa ceva să înțelegem că „pacea necurmată e cu smerit”, pânăcând „în inima celui mândru clocotește veșnic mânia și pizna”.

Ceeace se desprinde din fiecare rând al acestei cărți este, ca tot ceeace facem noi

Intr'o seară după vreun nenorocit, iată că dă de un greu bolnav, căzut la pământ pe pardoseala străzii. Iute se apropie de el, îl ridică și-l duce acasă în spitalul său. Îl desbracă, îi dă albituri curate, îl acoperă cu un țol călduros, când observă că are niște rane curioase la picioare. Privind ranele mai de aproape, observă că sunt curate ca ranele Mântuitorului. Și atunci bolnavul se ridică, îl privește blând și-i zice: »Ioane, cece ai făcut unuia dintre cei mai mici ai mei, mie mi-ai făcut«, și cu aceasta bolnavul a dispărut. Fusese Isus însuși.

Urmând, în milă, pilda lui Isus, mai ales în această săptămână a patimilor, ne vom împărtăși cu siguranță de darurile sale cele cerești.

Părintele IULIU

Feriți-vă de rătăcirea baptiștilor!

— O scrisoare din Vintre —

Scritorul acestor rânduri ieau îndrăzneala să aștern pe hârtie câteva lucruri despre așa numiții baptiști pocăiți din aceasta comună. Cu atât mai vârtos că și eu m'am ținut de aceasta sectă ca diacon și predicator, și așa cunosc mai bine rătăcirea lor. Țin să amintesc un lucru: ferivi-vă de ei, căci sub chipul blândetei și al sfinteniei ei acoper fără-delegile cele mai mari. Ei batjocoresc, în chipul cel mai prost, pe Preacurata Fecioară Maria zicând despre Ea că a fost o femeie ca oricare alta că afară de Isus Hristos a avut și alți, copii, cece este o rătăcire din cele mai mari. Sărbătorile nu le țin. Botezul nu le trebuie, cu toate că sfânta Scriptură zice „de nu se va naște cineva din apă și din spirit, nu poate intra întru împărăția lui Dumnezeu“.

Predicatorul baptist din aceasta comună, cu numele Nicolae Dărăban, oprește pe credincioșii lui rătăciți să vină la biserică, zicând că e păcat. Dar, judecați d-voastră, iubiți cetitori, el oare nu are păcat, când i-a dat feciorului său să ieie în căsătorie nevasta altui bărbat, cu care era cununată la biserică și astfel el au trecut în chip nerușinat peste cuvintele sf. Scripturi care zice „Oricine și va lăsa muie-

rea sa și va lua alta, preacurvește cu ea. Și muiera de-și va lăsa bărbatul și se va mărita după altul“ preacurvește (Marcu c. 10 v. 11—12). Dar pe semne predicatorul n'are frică de cuvintele sf. Scripturi.

Tot fata acestui predicator, fiind incredințată cu un tânăr, l-a părăsit, și cu altul a fugit la București, fără știrea părinților, unde au putut să-și petreacă după voie. Și ei mai cutează a se numi pocăiți? Pot să spun, cu suflet curat, că toate destrăbălările dela ei pornesc. Mulți dintre ei i-ar părăsi, dar li-e cam rușine, mai bine sufăr năcazurile și muștrările conștiinței, cu toate că Isus zice: „Celce se rușinează de mine înaintea oamenilor și eu mă voi rușina de el înaintea Tatălui meu celui din ceruri“.

De aceea, frați creștini, un singur lucru pot să spun: înapoi la biserică, unde vom afla cel mai bun adăpost, la picioarele lui Isus!

Văzând eu fătărnicia lor, m'am desgustat de ei, și, prin multă rugăciune către bunul Dumnezeu, am cerut să-mi arate calea adevărată a mântuirii sufletului. După multă rătăcire și străinătate, acum mă aflu fericit în casa lui Dumnezeu, care este biserică noastră catolică, singură adevărată și mântuitoare.

Se adeverește despre pocăiți cuvintele sf. Ap. Pavel în cartea II. către Timotei cap. 4. v. 3—4. „că va veni vremea când învățătura cea sănătoasă nu o vor primi, ci după poftele sale își vor alege loruși înălțători, cari le vor gădăli urechile, și dela adevăr auzul își vor întoarce și la baze se vor pleca. Păziți-vă de ei, căci vin la noi îmbrăcați în haine de oi, dar înăuntru sunt lupi răpitori“.

Drept are sf. Pavel când zice la Filipeni cap. 3. v. 18. „Căci sunt mulți, de cari de multe ori am grăit, iară acum și plângând grăiesc, cari umblă ca vrăjmași ai crucii lui Hristos, ai căror sfârșit este pierirea, ai căror Dumnezeu este pântecul, și mărirea lor întru rușinea lor“.

Dar numai continuu, ci mi-se cade să dau laudă lui Dumnezeu, care m'a ajutat să găsesc calea cea dreaptă și adevărată, că sunt din nou în biserică aceea care ne ocrotește sub aripile sale blânde, conducându-ne la limanul fericirii.

Să se știe: nu este mântuire afară de un, sfântă, catolică și apostolică biserică.

Ioan Dărăban
fost predicator baptist

fie spre mărirea lui Dumnezeu, din dragostea față de El și din năzuința spre El. Dumnezeu să ne fie singura călăuză, în el numai să căutăm adevărul și pe El să-l iubim mai presus de orice. Să smulgem din sufletul nostru tot ce este rău, să plivim toate burniemiile nefolositoare, pregătind o grădină luminoasă și netătinată, o locuință curată, în care să sălășluiească Isus. „*Împărăția lui Dumnezeu este înăuntru nostru*“. Și dela acest drum să nu ne abată nimic: Nici necazurile, nici ispitele, nici vorbele oamenilor, sau alte piedici, oricât de mari, de stăruitoare sau de potrivnice ne-ar fi. În cele mai grele împrejurări să nu pierdem nădejdea în Dumnezeu, căci harul său ne va ajuta, dacă ne vom arăta vrednici.

În ultima parte a cărții ni se înfățișează minunata, necuprinsa taină a sfintei Cuminecături. Isus se dăruiește nouă în această nepătrunsă Taină, cu Ființa sa întreagă, ne dă să mâncăm prea Sfântul Său Trup și Sânge. Cât suntem noi de mici și cât de mare și puternic este Isus... El, Creator și stăpân a tot ce există! Cum vom sta în fața Lui când s'apropie de buzele noastre, de acele buze cari de atâtea ori numai cuvinte de hula l-au adresat? Vom fi noi vrednici a-L primi înăuntru nostru?

Să căutăm cât mai des a ne împărtăși cu această Sfântă Taină, căci ne aduce în noi

pe Izbăvitorul sufletelor, hrană cerească, care „ne ferește de rău și ne întărește în bine“. Trebuie să ne apropiem însă cu smerenie multă, cu sufletul curățit de rele, cu gândul îndreptat numai spre lucruri și fapte înălțătoare.

„Cerețează-ți bine eugutul și curăță-l pe cât îți stă în putință prin o căință sinceră și printr'o smerită spovadă, astfel ca să n'ai și să nu te știi vinovat de nici un păcat mare, care ți-ar produce remușcări și te-ar împiedeca să te apropii de sf. masă“

Să simți în general un adevărat desgust de toate păcatele tale obicinuite și să te căiești și să-ți deplângi în chip deosebit pe cele pe care le săvârșești în fiecare zi“. Numai astfel devenim vrednici a ne împărtăși din această uimitoare dăruire de sine a lui Isus, numai astfel Trupul și Sângele Lui nu va fi spre osânda noastră, ci spre apropierea de Dumnezeu.

Am arătat aici numai o neînsemnată fărâmiță din îndemăurile și rugăciunile cuprinse în cartea *Îmștițunea lui Hristos* de Toma Kempis, menite a îndruma pașii credincioșilor pe drumul ducător la fericirea nepieritoare. Este o carte, care nu poate fi decât spre cel mai mare folos, oricărui dintre noi.

Dionis Popa

Misiuni sfinte în Munții Apuseni

Zilele de 11—12 și 13 Martie c. pentru credincioșii din Sălciua de jos, protopopiatul Munților Apuseni, au fost zile de plină înălțare sufletească și de mângâiere.

Preoții din Munții Apuseni în 13 Martie c. au ținut sinod protopopesesc în fruntea comună Sălciua de jos și după hotărîrea luată cu sinodul de mai înainte, s'a cerut un preot misionar dela Reuniunea de sf. Misiuni din Cluj, care a trimis pe pâr. Dr. Cosma Avram, profesor la Academia de Teologie din Cluj, pentru a ținea sfintele misiuni cu poporul.

Credincioșii însetați de cuvântul Domnului, la sunetul clopotelor, au alergat, dela tinări și până la bătrâni încărunțiți de ani, la sfânta biserică, unde cu mare pietate au ascultat sfintele slujbe și frumoasele predici rostite de învățatul părinte Dr. Cosma Avram. Atât la Paraclisele de seara, cât și la sf. Liturgie, biserică a fost neîncăpătoare credincioșilor uniți și ortodocși, cari au venit să se hrănească cu învățătura mântuitoare.

Din timpuri vechi în această parohie fruntașă nu s'au ținut misiuni sfinte și acum poporul însetat, cu mare dragoste, dornic de reculegere sufletească, a primit din belșug darurile Celui de Sus, revărsate prin sf. Taine, la cari au participat în număr impunător.

Mărturisirile au fost ascultate de pâr. Cosma Avram, pâr. Iosif Hațiegan, pâr. Victor Horvath și pâr. Alex. Teotelecan, cari din zori și până în noapte au stat la îndemâna sufletelor dornice de curățire.

S'au spovedit peste 500 de credincioși, cari cu inimă curată și plini de bucurie au primit sf. Cuminecătura, spre mângâierea sufletului și ajutorul lui Dumnezeu în greutățile vieții.

S'a observat că în vremile de grea încercare prin care trecem, mai mult ca ori și când avem lipsă de ajutorul lui Dumnezeu, fără de care nu putem face nimica, iar Sălciuanii, înțelegând rostul vremii, fără zăbavă au alergat la izvorul mântuirii, în frunte cu cărturarii comunei, cari spovedindu-se și împărtășindu-se, au dat pildă și dovadă de credință și alipire față de sfânta și strămoșească biserică.

Laudă se cuvine venerabilului preot-protopop Iosif Hațiegan, care își înțelege chemarea, precum și credinciosului popor din Sălciua de jos, care știe să iubească pe Dumnezeu și știe să alerge la izvoarele darului Său.

Crucea comemorativă a sf. misiuni, precum și predicile frumoase și pline de învățături ale părintelui misionar, vor rămânea neșterse în inimile Sălciuanilor, având dorința vie de a avea cât mai des astfel de praznice înălțătoare și pline de mângâiere.

Victor Delarles

Otravă pentru cloțani

Cea mai bună și mai ieftină otravă pentru cloțani este semința de ricin, care se sfarmă și se amestecă în boabe de grâu ori urzică de porumb și se împrăștie prin locurile pe unde umblă cloțanii. Aceștia mâncând ricinul se prăpădesc.

Svastica germană așezată pe piscul cel mai înalt

Germanii sunt foarte încântați de Hitler care este mare dușman al Jidovilor și de aceea are semnul crucii cu hacuri, care se numește svastica și care se vede pe chipul nostru sub vultur, în roata aceea. Soldații hitleriști au implantat zilele trecute steagul german cu svastică pe piscul cel mai înalt al munților germani. Stâlpul de fier care se vede sub steag este o parte din trenul tras de funii (funicular) care conduce la piscul muntelui.

Agru în Țopalnic-Mănăstur

În ziua de 25 Martie a. c. la sărbătoarea Bunevestiri, s'a ținut a doua ședință a Agrului, din acest an, în comuna Țopalnic-Mănăstur.

Programul bogat s'a desfășurat în fața unui public mult mai numeros ca'n rândul prim.

După cântarea imnului de începere „Împărate Ceres” — cântat de corul școlii din loc, — și după frumoasele cuvinte de îmbărbătare adresate membrilor, din partea d-lui președinte Dr. Iuliu Gh. Anca, urmează câteva declamări cu caracter moral și câteva coruri bine conduse și reușite — de harnicul învățător, dl Vasile Iuga.

Punctul principal din program a fost disertația dlui Valer Avram, student în drept, care a vorbit despre: „Criza morală și patimile zilei de azi”.

La sfârșit pâr. arhidiacon și protopop Nicolae Avram, aduce viile sale mulțumiri dlui președinte, pentru munca ce-o desfășoară în cadrele Agrului; d-lui Valer Avram, pentru frumoasa și instructiva disertație; d-lui învățător Vasile Iuga, pentru munca ce-o depune totdeauna cu elevii săi în cadrele „Agrului”, și On. public care a arătat atâta interes și devotament prin faptul că acei cari încă nu erau s'au înscris de data aceasta cu toții de membrii.

Adânc mișcat și mulțumit sufletește, publicul părăsește sala școlii după terminarea imnului „Cuvine-se cu adevărat”.

Cronicaru Mândșturean

Vacanța de Paști. Toate școlile secundare și primare vor lua vacanță — în vederea sărbătorilor Paștilor — Sâmbătă 8 Aprilie până Luni 24 Aprilie (a doua zi de sf. Gheorghe).

Noutăți politice din țară și streinătate

Votarea bugetului statului

Votarea bugetului general al statului abia a putut avea loc în zilele din urmă ale lunii Martie. Discutarea lui a fost întreruptă prin desfășurarea discuțiilor privitor la „afacerea Skoda”. — După ce în timpul din urmă și-au spus cuvântul în discuția la buget un șir întreg de deputați (Pavel, Ralea, Buteanu, Botez, Penescu, Ene, Răducanu, Ghiulea (raportor) și alții) discuția a fost încheiată printr'un mare și temelnic discurs al dlui ministru de finanțe, *Virgil Madgearu*. D. Madgearu a arătat cu acest prilej concepția (felul de a înțelege lucrurile) guvernului în ce privește conducerea treburilor financiare și economice ale statului. Dsa a amintit și scăderile de dări făcute până acum, precum și măsurile pe cari le va lua guvernul pentru urcarea prețului grânelor românești. S'a ridicat apoi împotriva celor cari nu știu decât să se jăluiască și să stea cu mâinile în sân. Văicărelile și lipsa de încredere nu aduc decât sărăcie și nenorociri pe țară. Numai prin muncă și încredere se ridică un popor la bunăstare și cinste.

Camera a hotărât aflușarea discursului dlui Madgearu, pentruca astfel să-l poată cunoaște țara în întregime.

Cu aceasta încheindu-se vorbirile la buget, camera a votat pe rând bugetele singuraticelor ministere, apoi bugetul în întregime.

Ședințele parlamentului prelungindu-se, întâi până la 8 Aprilie, iar mai în urmă până la 14 Aprilie (Vinerea Patimilor), guvernul a vestit că în acest timp va aduce noua și mult trimblăta și frământata lege a *conversiunii*. Între timp parlamentul a votat prelungirea cu trei luni (până la 30 Iunie) a suspendării execuțiilor silite imobiliare (pământ și case) la orașe.

Skoda și iarăși Skoda

Afacerea Skoda, al cărei început l-am povestit în numărul trecut al acestei gazete, a fost debătută și mai departe în parlament. Pe când în Cameră s'a continuat hărțuiala pe această temă între opoziție și guvern, și pe când parchetul militar și-a urmat cercetările pentru a descoase pe sponul Seletzky și pentru a pune mâna pe cifrul cu ajutorul căruia să poată deslega scrisorile secrete ale reprezentantului Skodel, pe atunci un glonț de revolver a pus capăt zilelor unuia dintre generalii cei mai de seamă ai armatei române.

Sinuciderea generalului Popescu

Generalul Sică (Dumitru) Popescu, fost secretar general al ministerului de război pe timpul când s'a făcut comanda de tunuri la fabricile Skoda din Cehoslovacia, iar acum comandantul corpului I. de armată dela Craiova, a fost învinovățit la Cameră de către d. Dr. Lupu că ar fi făcut comanda de armament fără formele recerute și lăsa să se înțeleagă că ar putea fi bănuț de șperț (luare de bani). Generalul Popescu de doi ani de zile a fost hărțuit și prigonit pentru astfel de bănuț. A fost găsit însă curat și i s'a dat ca

răsplată comanda unui corp de armată. Atunci politicianii au început din nou să-l hărțuiască. Generalul aprig de fire, a socotit că nu mai poate suferi această terfelire a numelui său și a crezut că drumul cel mai scurt, pentruca să-și apere cinstea și să desvâluie pe dușmanii săi, este acela de a-și pune capăt zilelor sale, pentruca astfel sângele lui nevinovat să împoasăte pe cei vinovați și să strige răzbuunăre la ceriu. — Marți (28 Martie) s'a reîntors dela București abătut sufletește, iar Miercuri și-a tras un glonț în tâmplă, zburătorindu-se în creeri.

Generalul Popescu a lăsat după sine 4 scrisori: una către mareșalul Presan, a doua către generalul Condeescu, a treia către colonelul Aldea șeful statului major al corpului I. de armată (Craiova) și a patra către soția sa.

În aceste scrisori generalul Popescu își strigă sus și tare nevinovăția sa. Așa de pilde în scrisoarea adresată dlui mareșal Presan, el spune că „acuzațiunea adusă mie de doctorul Lupu dela tribuna Camerei este o mișelie”. Apoi că aproape de 2 ani este hărțuit și simțul lui nervos este distrus. De încheiere roagă „să se spună dela tribuna parlamentului ca să se caute toate băncile și depozitele din lume pentru a se găsi sumele luate de mine ca șperț. — Sumele acestea să le ia doctorul Lupu și generalul Amza; iar dacă nu se vor găsi și nu se vor găsi, fiindcă nu au existat, sângele meu să le țâșnească în față, în fiecare zi pentru a le reaminti mișelia săvârșită.”

În scrisoarea către generalul Condeescu — fost ministru de război — arată mai amănunțit prigonirile îndreptate împotriva sa de către generalul Amza, fost ministru de război „om veninos și incorect”. Spune apoi: „În fața lui Dumnezeu declar încă odată că de nicăieri n'am atins măcar un ban, necum să iau ban în dauna țării mele”.

Scrisorile acestea și mai ales cea către soția sa sunt atât de duioase, încât de fier și fil, ca cetindu-le să nu-ți stoarcă lacrimi din ochi.

Credința generală e că generalul Popescu care a murit sărac, a fost un om corect, de nedreptățit. Chiar de aceea înmormântarea lui s'a făcut la București cu toată cinstea cuvenită unui mare general.

Firește că după această întâmplare ne-norocoasă, lupta în jurul afacerii Skodel a izbucnit în parlament cu și mai multă înverșunare. Mulți l-au atacat pe Dr. Lupu prin învinovățirile lui nesocotite și neintemeiate a pricinuit moartea acestui brav ostaș. Dar vina adevărată se pare că o poartă

Generalul Ștefănescu-Amza

Cele spuse în scrisorile generalului Popescu despre generalul Amza se întăresc prin foaia calificativă a acestuia, întocmită la 1922 de către generalul Mărdărescu, fost ministru de război. Această foaie calificativă, care delimita ministerul apărării naționale a dispărut pe când era generalul Amza ministru de război (1931—1932), a fost găsită între hârtiile lui Seletzky și a fost publicată de către ziarul

Dimineața. Invinuirile aduse acolo generalului Amza sunt atât de grele, încât ministrul Mărdărescu propunea scoaterea lui din armată. Cu chin cu val a scăpat prin intervenții înalte.

La Senat generalul Mărdărescu a declarat că cele spuse despre generalul Amza în foaia calificativă sunt adevărate; iar mareșalul Prezan a cerut să fie judecați aspru cei cari stând în fruntea armatei (gen. Amza e inspector general de armată) ar da dovadă de necinste. Despre generalul Popescu în schimb, mareșalul Prezan a spus că „acest om a fost un ostaș foarte cinstit”, pe care l-a cunoscut din tinerețe și că în chestiunea comandei de armament, el ar fi procedat la fel, căci mai înainte de toate este înarmarea țării. — Această vorbire a mareșalului Prezan, fost comandat al armatei, credem că va avea grele urmări pentru generalul Amza, de cumva acesta nu va socoti să dea satisfacție generalului mort, urmându-i pildă. Iar doctorul Lupu acum dă din mâni și din picioare, că privitor la generalul Popescu el n'a spus ce-a spus.

De asemenea bate în retragere d. Pamfil Șeicaru, directorul ziarului „Curentul”, cel care a dat ideea cu revolverul.

Liberarii au avut dreptate, că afacerea Skoda abia acum începe.

Au început să-și spună acum cuvântul și generalii la Senat (Rujinski, Popovici, Petala, Cihoschi), iar privitor la generalul Amza s'au anunțat mai multe interpelări.

Dacă generalul Amza, care a fost băgat în trei guverne ca ministru de războiu, pe lângă tot trecutul pătat pe care l-a avut, s'ar întâmpla să fie apărut de Sus, n'ar fi mirare să ne pomenim și cu o criză de guvern.

Vorba veche: nu știi unde dai, și unde creapă.

Campania antilemită din Germania

Hitler și partidul său național-socialist au deardândul s'a luptat sub flamura steagului cu crucea încârligată (svastica) contra Evreilor (Jidanilor). De altfel însuși partidul s'a născut din lupta marilor industriași creștini din Westfalia și Ruhr, contra bancherilor evrei (Iacob Goldschmidt și soții) dela Berlin. E un fel de luptă de rasă, a orienților creștini contra semiților mozaici.

Hitler odată ajuns la putere — cu ajutorul lui Papen, omul baronilor și al militarilor, și a lui Hugenberg, reprezentantul marelui industriei, — și-a pus întâi de țintă stărpirea marxismului, a comunismului și socialismului. Cu toată teroarea (groaza) deslănțuită cu prilejul alegerilor, 48 la sută din populația Germaniei a votat contra lui Hitler și a oamenilor săi. Hitler însă nu știe de glumă. El ar avea — asemenea fostului cancelar Bismarck — să facă o apă și un pământ din întreagă Germania, dela Marea Nordului și dela Baltica până la Marea Adriatică. Bismarck a voit să facă unitatea Germaniei cu fier și foc, Hitler vrea să o facă cu băta și cu boicotul.

Văzând că în străinătate se scrie mult rău despre prigonirile și nelegiuirile guvernului său național, Hitler a aruncat vina pe Jidani — ca Nero pe creștini, când cu aprinderea Romei. — Fiindcă închisorile nu-s destul de multe ca să încheapă pe toți contrarii fascismului german, Hitler și partidul său au hotărât să se răzbune împotriva Evreilor, boicotându-i, adică ne mai intrând în prăvăliile lor ca să mai cumpere nimic.

Zis și făcut. Sâmbătă, în 1 Aprilie, au și început boicotul. Dar a doua zi l-au lăsat într'atât, căci au văzut că își scoală și mai tare lumea în cap.

Și într'adevăr, în Anglia și Statele-Unite

au început mari demonstrații contra prigonirilor evreești din Germania. Așa că boicotul început poate să rămână o glumă de 1 Aprilie.

Pentru pacea lumii tulburările din Germania sunt un bine. Prin prigonirea comunistilor Germania și-a înstrăinat prietenia Rusiei, prin cea a Evreilor își strică pe cea cu Anglia și America.

Având de lucru la ei acasă și stricându-și numele în fața străinătății, Germanii nu se vor putea gândi deocamdată să poată izbuti în planurile lor revizioniste.

Nu ne bucurăm de răul altuia, dar ținem la binele și avutul nostru.

Revizionismul

Munca îndelungată de sobol a Ungurilor și Nemților împotriva tratatelor de pace, începe să-și arete urmările. Primul ministru al Italiei, ducele Mussolini a îmbrățișat cererile lor de revizuire a tratatelor de pace, respective de schimbare a granițelor. Planul dlui Mussolini — prin care, după cum scriu unele gazete ar fi vorba să se reînapeze și Ardealul și Banatul Ungariei, pare a fi susținut și de primul ministru englez d. Macdonald. Am amintit de planul directorului celor 4 mari puteri apusene și de comunicatul dat de Mica Ințelegere contra planurilor de revizuire a tratatelor. Mica Ințelegere nu s'a mulțumit însă numai cu atât, ci în numele său a trimis pe

D. Titulescu la Paris

În capitala Franței, ministrul de externe s'a întâlnit cu d. Boncour, ministrul de externe al Franței, cu d. Daladier primul ministru, cu d. Herriot, fostul ministru președinte și cu alți oameni politici francezi. Ținta dlui Titulescu este să convingă pe bărbaii conducători ai Franței, să lupte alături de aliații săi, Mica Ințelegere și Polonia, contra uneltirilor nemțești și ungurești strecurate prin planul dlui Mussolini.

Ziarele franceze într'un glas laudă pe d. Titulescu, care e un om la înălțimea vremurilor, și spun că a izbutit în drumul său. Franța nu-și va părăsi pe aliații săi, de dragul vechilor sau nollor dușmani.

Tot la Paris a sosit și colonelul Beck, ministrul de externe polon și d. de Jouvenel, ambasadorul extraordinar al Franței la Roma.

Să dea Dumnezeu ca nelegiuitul plan de revizuire, făurit de dușmanii noștri unguri și nemți, de lăcomia italiană și de pizma engleză (contra Franței, care i se pare prea tare), să fie înmormântat cu toată cinstea cuvenită și înmormântat să rămână până la a doua înviere.

Dacă pe d. Mussolini îl arde de revizuire, n'are decât să o facă pe pielea proprie. Ungurii doară cer și dela ei să le dea înapoi Fiume, iar Austriecii cer Tirolul. — Dar așa să împartă ce e a altuia, nu merge.

România vrea pace, dar încercarea de înfăptuire a planului Mussolini, ar însemna război.

Noi din partea noastră spunem cu poetul Eminescu, vorbele marelui Voevod Mircea cel Bătrân, adresate puternicului sultan Balazid Ilderim (Fulgerul):

De-o fi una, de-o fi alta,
Ce e scris și pentru noi,
Bucuros le-om duce toate,
De e pace, de-i război.

Dr. Coriolan Suetu

Un copil de patru ani își salvează frații. Într'un sat din Austria a luat foc o casă în care erau patru copii mici. Casa s'a umplut de foc și copiii nu puteau fugi, când unuia i-a venit în minte să spargă geamul. Vecinii au auzit îndată și au sărit în ajutorul lor, scăpându-l dela o moarte sigură.

Săptămâna Patimilor în Blaj. Știrul de predici pentru Săptămâna Sfințelor Patimi ale Domnului nostru Isus Hristos, cari au fost anunțate în numărul trecut al gazetelor noastre, se țin cu aprobarea prealabilă a Curatoratului Catedralei metropolitane și timpul ținerii se va afla de odată cu drept la ușa bisericii alături cu celalalt program al Săptămânii Mari. Onor. Public, doritor să participe, este rugat să se informeze acolo.

Conferențele Astrei. Despre Cuvinte și obiceiuri a vorbit la Blaj, Duminică 2 Aprilie, dl Dr. Nicolae Drăgan, profesor de limba română la Universitatea din Cluj. Vorbitorul, un mare învățat și o minte limpede și pătrunzătoare, a arătat cum unele cuvinte ne înlesnesc cunoașterea obârșiei diferitelor obiceiuri din popor, precum și a schimbărilor, pe cari aceste obiceiuri le-au suferit în trecerea timpurilor, prin viețuirea împreună cu alte popoare. La rândul lor, obiceiurile ne fac să cunoaștem felul în care se nasc anumite cuvinte, vechimea lor și cum cu vremea li-se schimbă înțelesul. Obiceiurile cercetate au fost: Alegerea craiului nou (La Paști). Strigarea peste sat, obiceiul înfrățirii și al însurării (Legarea unei prietenii străne, fie între doi ficioși — frați de cruce, fărtați — fie între două fete, cari devin ca surorile, zicându-și soră sau surată), serbările Junilor din Brașov, obiceiuri dela Grăciun (Brezala, turca) și Călușerii. Conferința, care a durat un ceas, a fost ascultată cu foarte multă plăcere.

Di Manlu nu primește să fie sărbătorit. Studenții din jud. Sălaj, au vrut să sărbătorească pe di Manlu, la Paști. Di Manlu însă le-a mulțumit, dar le-a spus că nu primește să fie sărbătorit. A spus că vremile sunt grele, banii puțini și sărăcie multă. N'ar câștiga Dsa și studenții nimic din asta. Că trebuie să ne cruzăm banii pentru alte necazuri. Ce bine ar fi dacă toți politicienii noștri ar face la fel, câtă cruzare și pildă de economie s'ar putea da!

Aveți grijă de copii. Într'un sat, lângă Chișinău, trei copii s'au jucat, fiind singuri acasă, cu o cutie în care era praf de pușcă. Unul a aruncat cutia în foc. Praful a explodat, s'a aprins casa și au ars de vii doi dintre copii. Al treilea, rănit grav, e pe moarte.

Un cuțar plin cu granate s'a aflat în trenul care merge din Galați spre Chișinău. Cuțarul avea 2 funduri și între funduri se aflau gloanțe, granate și tot felul de munițiuni. Lângă cuțar nu se afla nimeni; ori chiar de o fi fost, când a văzut cum stă treaba, a șters-o.

S'au căsătorit în lanțuri. Așa ceva pot face numai comunistii. La Chișinău o comunistă și un comunist închiși pe șapte ani, au cerut să li-se dea voie să se căsătorească. Cererea li-s'a aprobat și cei doi comunisti au mers în fața ofițerului stării civile în lanțuri — și s'au cununat.

Agrul la Gheretea din eparhia unită Oradană. La Bunăvestire, din stăruința și îndemnarea parohului nostru Vasile Anca, a luat ființă și la noi organizația parohială a

Agrului, înscriindu-se de membrii 81 de inși, mai toți capi de familie. Și-au ales apoi din sânul lor următorul comitet: Președinte Valeriu Cosma învăț, dir., Vice-președinte Ilie Pop, secretar Vasile Ghiula, casar Gavril Vadaș, membrii: Ioan M. Ciarnau, Ioan Santoan, Gheorghe Lazar, Victor Sarca, Teodor Nemeș, Teodor Pop și Gherasim Ciarnau. Cu „Agru” acum înflințat va conlucra aici și societatea ple a Rozarului, care există maidinainte, din 1926. — Ilie Pop, plugar.

O doamnă fără de noroc. Un cititor (D. No.) ne trimite următoarea știre: O fată a unui țaran dintr'un sat de pe Câmpia Ardealului s'a îndrăgostit de un domnișor. Acesta a făgăduit că o iea de nevastă. Au stat ei ca bărbat și femeie câțeva vreme, până s'a urit domnișorul. Intr'o bună zi bărbățelu trece dunga, poate că era de acela carl-și poartă casa-n spate, asemenea melcului, și biata nevastă a rămas... văduvă veselă. Și acum știți cum e? Vorba Românilor: Vai săracu liliac, nice-i popă nici diac: nice-i doamnă, nici țarancă.

Asociația pușcăriașilor. Lucrul se întâmplă în America, căci acolo se întâmplă toate năzdrăvăniile din lume. Anume pușcăriașii s'au constituit într'o societate, cu scopul de a se ajutara unii pe alții. Fiecare membru plătește săptămânal trei lei, din banii adunați se ajută, deocamdată, cei leșiți din pușcărie și rămași pe drumuri. Cum numărul membrilor e de 14.000, se adună bani frumoși. În alte țări până și unei astfel de societate îi merge bine — dar la noi nici celor făcute de oameni cinstiti.

Trei bandiți, cari încearcă să fugă de sub pază, sunt împușcați. Se știe că Dobrogea și Basarabia sunt pline de rot felul de adunături de oameni, cari te fură și te omoară ziua în amiază mare. Mai zilele trecute, poliția din Ismail, prinzând pe trei bandiți de acest fel, cari furaseră și omoriseră pe mulți, a încercat să-i trimită la o judecătorie din alt oraș. Dar pe drum bandiții au luat-o la fugă și jandarmii au fost nevoiți să-i împuște.

Spovedania și împărtășania de sf. Paști, nu se poate face cum se cere, dacă nu se pregătește omul cum se cuvine. Pentruca să ne putem însă pregăti, după toată regula, e neapărat de lipsă să cetim următoarele două cărți: „Taina spovedaniei” și „Taina tainelor: sfânta Cuminecătură” dintre „Cărțile Bunului Creștin” cari apar la Blaj și sunt scrise toate de păr. profesor Iuliu Maior. Cea dintâie costă 15 Lei, iar a doua 8 Lei, la olaltă 23 Lei. Mai adăogați 4 Lei porto poștal și le primiți acasă dela Librăria Seminarială din Blaj.

Foamete în Rusia. În Rusia se apropie sfârșitul bolșevismului. Și-au dat și ei seama că nu e ratu să trăești sub domnia steagului roșu. Numai că e cam târziu. Se spune că mii de oameni părăsesc satele și orașele și pleacă în lume în căutarea hranei, care le lipsește. Bolșevicii au luat măsuri ca să-i împuște pe toți care pleacă din satele lor. Dar acum oamenii, dacă rămân, tot mor de foame; pleacă mai bine decât să rămână, căci așa poate mai scapă.

† Preuteasa Marla Drăgan, soția păr. Pavel Drăgan din Lighed, jud. Timiș-Torontal, a adormit în Domnul, după o scurtă și grea suferință, în comuna Parța, la casa părintească. O deplâng doi copilași, soțul, mama, sora și mai multe rudenii. La prohod au slujit mai mulți preoți. Răspunsurile le-au dat amândouă corurile din Lighed, atât cel unit cât și cel ortodox, iară marșurile pentru morți le-a cântat fanfara unită din Lighed. Predica a rostit-o păr. protopop Petru Munteanu, iară în numele preuteselor a vorbit la groapă dna preuteasă Ersilia Sferociu din Jebel. — Bunul Dumnezeu să o odihnească cu dreptul, iar pe cei rămași să-i mângăie!

Batjocura

Românul știe batjocori pe semenul său, ca puține popoare din lume. Sunt sate în care aproape nu este o familie, care pe lângă numele adevărat, să nu poarte și un nume de batjocură. De cele mai multe ori batjocura Românilor este însă glumeață, fără nici un gând rău, făcută numai pentru a râde, de petrecanie. Prin poreclele ce le dă unora și altora, prin glumele ce le seornește despre alții, Românul dă dovadă de mult duh de a băga în seamă slăbiciunile altuia, de a descoperi ceea ce este de răs, și râde bucuros de oricine. Dar îmi pare că cu puțină răutate, pentrucă Românul, la nevoie, dacă n'are de cine râde, râde și de sine însuși; dacă n'are pe cine batjocori, se batjocorește și pe sine, numai pentru a-și face voe bună, lui sau altora, și pentru a mai uita cele necazuri.

Snoave care să arate așa de bine firea celor ce trăiesc în jurul nostru sau la noi, fie români, fie alt neam, nimeni nu are ca Românul, și aceasta dovedește o mare istețime, deși tot Românul ajunge adeseori să-i pară rău că n'a avut mintea din urmă a Românilor.

Sunt însă în fiecare sat oameni batjocoritori nu din glumă, ci din răutate, de cari puțini scapă nearși. Aceștia, de obicei, se cred pe deasupra tuturor.

Dar aceștia ar trebui să știe, că om fără slăbiciuni în lume nu este, și că numai mărozii văd paiul din ochii altuia, dar bârna din ochii lor nu o văd.

Se poate spune cu dreptate: cine batjocorește ușor pe alții din glumă pentru trecere de vreme, și-i gata să se poreclească și pe sine însuși, pentru a face haz, e un om care se cunoaște și pe sine însuși, nu numai pe alții.

Cine batjocorește greu, cu răutate și cu plăcere urâtă pe deaproapele său, iar pe sine se crede înălțat în al nouălea cer, nu se cunoaște de loc pe sine însuși. Românul, de obicei, cunoscând slăbiciunile lui și ale altora, râde cu nepăsare de toate. Dar cel ce nu se cunoaște nici pe el nici pe altul, nu are răs luminos, ci batjocură care mușcă. Să-i căutați pe aceștia din urmă între lumea noastră și veți vedea, că toți se aseamănă cu împăratul din poveste și femeia gheboasă. Împăratul avea un nas mare cât un castravete, dar, deși se uita în oglindă, nu-i părea că-i mare. Mai ales că curtenii îi spuneau că-i potrivit. Până când a venit la judecată în fața lui o femeie gheboasă care, pierzând pâra nedreaptă, a strigat: »N'am văzut așa nas mare de când sunt!» — Dar „cocoșa ta nu ți-o vezi?” îi răspunse împăratul.

Totdeauna aceia care nu-și văd slăbiciunile lor, batjocoresc mai greu pe alții, fiindcă nu-și dau seama că ei au lipsuri și că toți oamenii sunt vrednici de milă, nu de batjocură răutăcioasă.

Dela Secțiile „Astrei”

Leac din miere de albine

Pielea mânilor, a pieptului și a obrazului se imoaisc foarte bine, dacă se unge cu un amestec făcut din părți egale de miere de albine și apă. Asemenea și sbărciturile, părleala și sgărieturile mai ușoare ale obrazului încă se pot lecu, ungându-le cu miere de albine amestecată cu tot atâta apă.

Vești bune din Ernea

La vară să împlinesc 4 ani de când înalt Preasfințitul nostru dela Blaj, ne trimite de părinte sufletesc pe tânărul preot Lazar Lupu. Aflând că viitorul nostru preot a fost militar, în sufletele unor oameni s'au născut îndoieli, ba unii au început chiar să și cârtească.

În sfârșit noul nostru părinte a fost introdus, ca după o săptămână să fie așezat definitiv la noi.

Privirile tuturor erau îndreptate asupra Sf. Sale spre a ne convinge, că am fost ori nu morocoși cu noul nostru părinte.

În scurt timp am devenit mai mult decât mulțumiți cu noul nostru păstor și am început a ne da seama, că Tatăl ceresc nu ne-a uitat, ci ne-a binecuvântat cu un așa vrednic părinte, care nu cunoaște frică sau oboseală când este vorba de îndeplinirea slujbei înalte ce i-s'a încredințat. Iar prin predicile frumoase ținute la fiecare sfântă slujbă din dumineci și sărbători, la sfintele Paraclise pe cari le servește la toate sărbătorile Maicii Domnului și în fiecare seară din postul sfintei Marii, precum și la sfintele Acatiste ce le servește spre toate sărbătorile Preacuratei, a reușit în scurt timp să ne aduce în jurul Sfinției Sale și să ne câștige o așa încredere încât astăzi suntem în stare să-i facem ori și ce, numai să fie mulțumit.

La 3 săptămâni după instalarea, la noi ni-se face cunoscut din partea părintelui, că ar mai fi lipsă de multe lucruri pentru împodobirea și înfrumusețarea bisericii, rugându-ne și îndemnaându-ne să contribuim fiecare cu ce putem spre ajungerea acelui scop. Apelul a fost primit cu mare însuflețire de întreg poporul și dela aceea dată și până azi n'au încetat daniile pentru scopul arătat. Iată și numele lor:

DI Ioan Deac din Părău și Nicolae Iuoaș

Din războiul Japonezilor și al Chinezilor

Trupele japoneze au cuprins, după cum se știe provincia Jehol, astă iarnă. Chipul nostru ne arată o pauză a trupelor japoneze. Soldații așa erau de oboșiți, încât s'au culcat pe zăpadă, unde erau gata să înghețe dacă nu-i trezeau camarazii. Chipul nostru ne arată o astfel de odihnă a bieților soldați japonezi, oboșiți de moarte, cum dorm în zăpadă, în frig de 40—50 grade Celsius.

au cumpărat un potir de argint aurit cu 3107 lei; Nicolae Deac a cumpărat o cruce de bronz argintată, o sticlă, o pixidă de argint și o cutie pentru sf. Cuminecătură cu 3155 lei. Maria Gecășan o sticlă, o față de masă și o periniță în valoare de 425 lei. Anica Morar un chivot de lemn cu lei 800. Maria Cristea un covor și trei ștergare în valoare de lei 750. Două femei ortodoxe din loc au dăruit trei covoare în valoare de 1000 lei. O altă ortodoxă o față de masă în valoare de 150 lei. Măriuța Deac a făcut un stihar 300 lei. Cornelia Maier a donat două covoară în valoare de 1000 lei. Au contribuit pentru cumpărarea noului liturgier Ioan Becus 100 lei, două femei ortodoxe 100 lei, Măriuța Deac 25 lei, Vasile Iuonaș crâșnic 20 lei, Catalina Ștef 20 lei, Lucreția Gecășan 20 lei, Aristina Chercheș 20 lei, Elena Iuonaș 20 lei și Lucreția Popa 15 lei.

Au contribuit la repararea unei cruci Pafta Gligor 20 lei, Ana Gligor și Nicolae Moldovan câte 10 lei. Ana Cristea a donat o perinuță și șasă purificatoare în valoare de lei 60. Maria Maier a donat un Strastnic lei 250. Au contribuit pentru repararea unei toci Emilian Deac lei 107, Vasile Iuonaș lei 100, Aristina Chercheș 20 lei, apoi câte 10 lei Nicolae Moldovan, Anica Teodoran, Nicolae Ștef și Avram Cristea, apoi Iuliu Lupu 8 lei și Maer Șofron 5 lei. A donat în lada bisericii dl Avram Dângulea ortodox 100 lei. Laudă se cuvina credincioșilor Avram Chișiu și Alexandru Gecășan, cari au lucrat din nou un hâmbar la curtea parohială în mod gratuit, care lucru ne-ar fi costat 700 lei. Au mai donat o perdea brodată la ușa împărătească dela altar doamnele Rozalia și Catalina din Dumbrăveni în valoare de 200 lei.

Au mai contribuit pentru cumpărarea unui Triod Vasile Iuonaș crâșnic și Emilian Deac câte 100 lei, iar 270 lei s'au adunat prin colectarea harnicilor credincioși Ioan Becus și Emilian Deac.

Mai nou s'au luat măsuri pentru adunarea banilor de lipsă pentru procurarea unui rând de odăjdii contribuind următorii: Ioan Dârlosan 100 lei, Aristina Chercheș 50 lei, câte 25 lei Birtolon Jujica, Agneș Cheseghi și Emilian Deac, Măriuța Gligor 30 lei și 20 lei Bleahu Teodor. Suma totală 13.802 lei. Răsplătește-le Doamne înmiiit, iar părintelui dă-i să poată arunci spre mărirea Ta și fericirea noastră.

Nicolae Becus

fost corator primar din Ernea

Cetiți „UNIREA POPORULUI“

Invățători

turburători de liniște sufletească

În comuna Axente Sever, jud. Târnava-Mare, se întâmplă lucruri ciudate. Anume cei doi învățători dela școala primară de stat fac între copiii de școală deosebiri confesionale. Ceva ne mai auzit: în registrele-cataloage, la rubrica »Observări«, au indus numele, pronumele și religiunea părintelui respectivului copil în felul următor: N. N. »Ortodox«, și în alte locuri N. N. »Ortodox« cu literă mare, întreg și subliniat cu roșu fiecare dintre ortodocși.

La cei greco-catolici cu literă mică, prescurtat și fără subliniere, pentruca să se observe de departe care-i ortodox, fiindcă trebuie protejat, din motive politice, bine înțeles.

Acesta este un caz unic și în aparență destul de neînsemnat, dar trebuie să fie încreștat și adus la lumină, pentrucă este deadreptul revoltător și supărător, ca niște învățător veniți de pe alte meleaguri, de dragul politice, să tulbure liniștea confesională a unei comune.

Rugăm și pe această cale On. Revizorat din Sighișoara, să ia act și de această nelegiuire. N'are nimic de zis On. Revizorat? Românii greco-catolici și ortodocși, neaderenți ai politicei d-lor învățători întrebăm: De unde, cu ce număr și cu ce dată s'a dat ordin ca religiunea ortodoxă să fie subliniată cu roșu în registrele-cataloage de către învățători? Nu sunt d-lor învățători și ai copiilor catolici?

Coresp.

Cărți vestite

În întregă lumea sunt câte-va cărți, ca și care nu se mai găsesc. Așa este în Biblioteca națională din Paris o carte despre care se spune, că e cea mai veche din lume. E de 5282 de ani și a fost găsită printre ruinele orașului Teba.

În Viena se află cea mai mare carte din lume. Este un Atlas înalt de 2 metri și lat de 1 metru. A fost tipărită acum 100 de ani. Cea mai mică carte din lume e o scrisoare a lui Galileu, tipărită în 1597 și care încapă într'un degetar. Nu poate fi citită numai cu o lupă, care mărește tare. Cea mai grea carte este Istoria Itacii. Are o greutate de 48 kgr. Cea mai scumpă carte este cea dintâi carte tipărită de Gutenberg, care a iscodit tiparul. A fost cumpărată de un doctor neamț cu 52 milioane Lei. Cea mai groasă carte este lucrarea „Sushulstishang“, care are 853.400 pagini și e tipărită în veacul XVII din banii statului chinez.

Cum se scoate sarea

Nici o viețuitoare nu se poate lipsi de sare.

Socotind de cap de viețuitoare pe an 7 kgr. jumătate sare, ne putem da socoteală cu ușurință de cantitatea mare de sare ce se consumă ou întreținerea vieții pe pământ.

În viața popoarelor sarea a jucat și joacă un rol așa de mare. În istorie găsim lupte între popoare pentru stăpânirea apelor sărate.

Obiceiul de a ieși înaintea capetelor încoronate cu pâine și sare e o datină isvorită din aceasta nevoie veche. În Africa și astăzi mai sunt lupte pentru stăpânirea locurilor unde se află sarea, acolo fiind obiceiul de a se face plata în bucați de sare. Aici sarea joacă rolul banilor dela noi.

În vremurile trecute sarea se scoate numai din apele sărate și din apa de mare, după cum se obișnuște și azi în unele din țările de pe malul mării Mediterane și ale Oceanului Atlantic ca: Franța, Italia, Spania etc. Astăzi sarea trebuie scoasă din 1. Apa de mare, 2. din apele sărate naturale și 3. din minele de sare.

Scoaterea sării în cea mai mare parte se face din mine, la zi sau adâncime. La zi se face numai atunci când zăcămintul este deasupra pământului. În cele mai multe cazuri scoaterea sării se face în adâncime. În acest caz se face mai întâiu o galerie până la zăcămint. Dat odată de zăcămint, tăierea sării se face sub formă de ganguri (galerii) în formă de cărămidă sau clopot. Se rupe din masivul ei fie cu dinamită, fie cu unelte anume. Golurile rămase după scoaterea sării se umplu cu pământ sau de cele mai multe ori se taie dela început sarea în așa chip ca galeriile să fie regulat tăiate și bine așezate pe stâlpi de susținere lăsați tot din sare. Galeriiile sunt lungi de 100 m. largi de 24 m. și înalte de 5 m.

La noi prin scoaterea sării se lasă locul gol sub formă de camere înalte boltite, sub formă de clopot sau prin camere de forma unei cărămizi, legate între ele prin galerii.

Sarea este scoasă din oază, cu vagonete și cu ascensoare (lifturi). Sarea albă se alege de cea colorată, pentrucă din ea prin măcinare, între două pietri de moară, să se facă sarea pe care o folosim la mâncare. Cea colorată, cu dungi mai deschise se lasă în sdrobi, întrebunându-se pentru vite, pentru argăsirea peilor și de diferite fabrici.

Sarea din oază se mai poate scoate pe cale umedă, cu ajutorul apei dulci sau a apei puțin sărate, care sunt pompate cu putere în muntele de sare, iar prin alte pompe este scoasă afară, trimițându-se la ferbătorii, pentru a se alunga apa și a rămânea sarea curată.

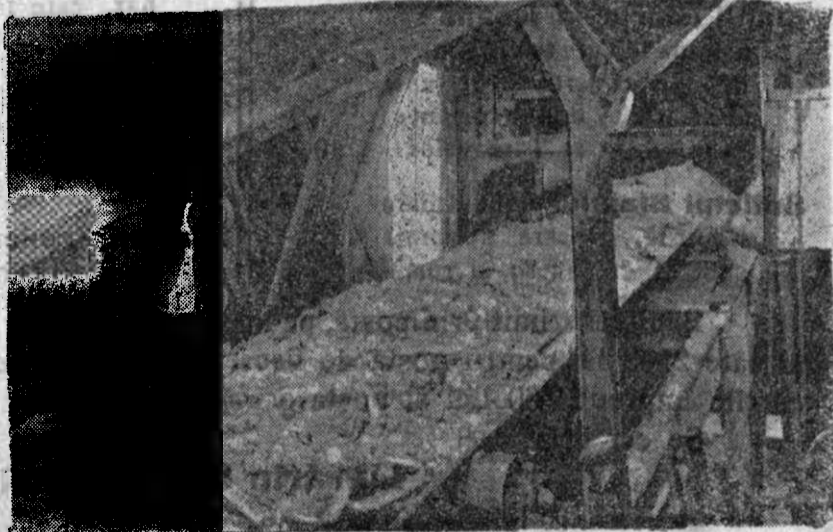
De multe ori sarea se amestecă cu diferite materiale, se denaturează, vânzându-se astfel mai estin pentru unele fabrici. Se folosește pentru denaturat: petrolul, vitriolul, soda ș. a.

În anul 1925 în România s'a scos 330,356,000 Kgr. Oțele de unde s'a scos mai multă sare sunt: Slănic jud. Prahova, Târgu-Ocna jud. Bacău, Oțele Mari jud. Vâlcea și Uioara jud. Mureș.

În toată lumea pe an se scot peste 15,000 de milioane de kgr. Țara noastră intruind

Zahăr sau alcool din lemn

În orașul Tornesch din Germania s'a făcut de curând o fabrică minunată și unică în felul ei, care face zahăr, alcool sau drojdiuțe din rămășițele de lemn, dar mai ales din tărăța de firez. Învățații susțin, de acum a's 100 de ani, că din lemn se poate face zahăr. Dar nime n'a probat încă până acum la germanul Scholler. Orice rămășiță de lemn se aduce la fabrică și din 100 kg. de tărăța de lemn se fabrică 50 kg. zahăr ori 24 litri alcool (spirit) de 100%. Chipul nostru arată, cum transformă fabrica tărățele de lemn, prin o curea provăzută cu niste cârlige, la pâlnia, prin care se varsă în fabrică.

lemn, prin o curea provăzută cu niste cârlige,

deabia cu mai puțin de 20% din producția lumii, ceea ce este foarte puțin față de bogăția zăcămintelor noastre de sare.

Sarea e monopol, având dreptul să o scoată din pământ și să o vândă numai statul.
prof. **Budlu Pavel**

Toți ceice se ocupă cu albinăritul

să caute dacă nu au lemne de carpin dar care sunt mâncate de carii. Să le crepe în mai multe bucăți și să le așeze aproape de stupină, fiindcă albinele din făina aceea măcinată de carii poartă mult, cred că pentru ceară și cred că acuma, până ce albinele vor găsi flori, vor lucra mulți faguri, așa că vor putea face un spor mai mare. Deci vă rog pe toți ceice vă ocupați cu albinăritul, să nu luați în răs această propunere, ci prima oră să probați și vă veți convinge singuri precum m'am convins și eu.

Chira Ioan Francisc

Stomac sănătos

Cine vrea să aibă stomac sănătos, până la adânci bătrânețe, trebuie să țină seamă de următoarele povețe: 1. Să mănânce numai atunci când îi este foame. 2. Să mănânce încet și să mestece bine mâncarea în gură. 3. Să nu mănânce mâncări prea fierbinți ori prea reci. 4. Să nu-și încarce stomacul cu prea multă mâncare, mai bine să se scoale de la masă puțin flămând. 5. Să nu mănânce mâncări grele la mistuit. 6. Când e supărat să nu mănânce. 7. Când mănâncă, să vorbească numai despre lucruri plăcute și vesele. 8. În fiecare zi stomacul și mâțele să fie desertate. 9. Seara să nu se culce cu stomacul plin. 10. Gura să fie totdeauna curată și dinții sănătoși.

Ouă vechi și proaspete

Înainte de Paști, fiecare femeie se îngrijește să adune ouă multe. Nu știe însă cari ouă sunt proaspete și cari sunt mai vechi. Pentru aceea e bine să le controleze. Controlarea o poate face în chipul următor: Topește o lingură de sare într'un litru de apă și pune ouăle în aceasta apă sărată. Ouăle proaspete, chiar din aceeași zi, cad până în fundul vasului. Ouăle de 3—4 zile plutesc cam la mijlocul vasului, iar ouăle mai vechi plutesc pe deasupra apei și cu cât sunt mai vechi, cu atât ies mai mult deasupra apei.

Diul care iscălește „Învățătorii cerului cultural Halmășd“. Este o veche dătină la toate gazetele că nu publică decât informații iscălite. D. Ta ne trimiți un articol de ocară împotriva preotului, bălăcărindu-l în fel și formă, cu toate că Sf. Sa n'a scris rele despre învățători, decât că n'ați dat pildă bună poporului, nevenind la biserică. Articolul D. Tale nu se poate publica, cu atât mai ales că scrii în el și neadevăruri și nici n'ai curajul să-l iscălești: Celce se mănăie, de regulă n'are dreptate.

Diul I. Baciu în B. Cu plângerea D. Tale îndreaptă-te către prefectură, ori, dacă vezi că prefectul nu-ți împlinește rugarea, către Ministerul de interne, cu o cerere timbrată cu 11 Lei timbru fiscal și 1 Leu timbru de aviație.

On. C. Muste. Am primit prin oficiul protopopesic Lei 200.

R. B. 7884. Aveți un rest de 180 Lei pe 1932. Pinte George. Octoiul costă Lei 110 + 12 Lei porto. Bani se trimit înainte la adresa: Librăria Seminarială, Blaj.

Am primit câte 75 Lei dela următorii: Ion Turchinac, Nap Constantin, Bucur Grecu, Iuliu Birou, Vasile Băcilă.

Câte 150 Lei: Maria Hurghiș, Nemeș Petru, Andrei Culic, Mărza Nicolae, Ioan Farca, George Vasile, Teodor Popa, Iuliu Truția, Nicolae Șandru, Of. parohial Făgăraș, Ioan Iura.

Câte 180 Lei: Dehelean Petru, Emilia Vlad, Ioan Băcilă, Badea Nicolescu, Gavril Mircea, Țalan Teodor.

Câte 200 Lei: Crișan Aurel I. T., Ioan Barb, Măglaș Petru, Demetriu Rus, Radu Ioan.

Alte sume: Milășcan Ion 60; Laurean Blăjan 40; Teodor Demeter 217; Nicolae Lehene 350; Crișan Gligor I. N. 40; Bunea Șofron 38; Victor Pop 220; Of. parohial Șimand 725; Aurel Mezei 38; Băcilă Ioan 50; Veștemian Bloș 112; Maria Erdős 40; Todoran Gh. Teodor 50; Romul Mihalca 390; Horja Emil 40.

Redactor: IULIU MAIOR.

In toată vremea

să ne îngrijim de mântuirea sufletelor noastre, ceea ce mai ales prin citirea cărților creștinești putem ajunge.

Citiți așadară

„Cărțile Bunului Creștin“, cari apar la Blaj, scrise pe înțelesul tuturor de păr. prof. I. MAIOR

Iată numerii apăruti până acum:

Nr. 1, 2 și 3 s'au epulzat (s'au vândut toți).

No. 4. **Darul lui Dumnezeu**, ne arată cum putem deveni fii și moșteni ai împărăției cerurilor. Cărticica cuprinde 64 pagini și se vinde cu 6 lei.

No. 5. **Adevărata fericire**, ne arată cum putem fi fericiți aici pe pământ, și mai ales în lumea cealaltă. 64 pagini, prețul 6 lei.

No. 6. **Taina Spovedaniei**, ne dă toate

îndrumările de lipsă pentru ca să putem face o spovedanie bună și cum se cade, conținând și o oglindă sufletească, din care ne putem cunoaște păcatele. 116 pagini prețul 15 lei.

No. 7. **Tălcuirea apostolilor din Duminecile de peste an**, este o broșură fără de care nu putem înțelege apostolii pe cari îi cetește cantorul. Broșura are 400 pagini și se vinde cu 50 lei.

No. 8. **Legea strămoșească**, ne arată care este legea cu adevărat strămoșească a neamului românesc. Această broșură nu poate lipsi de pe masa nici unui român. Are 116 pagini și se vinde cu 15 lei.

No. 9. **Tălcuirea Evangheliilor din toate sărbătorile de peste an**, nici nu mai trebuie recomandată. Trebuie să o aibă fiecare creștin care cercetează biserica. Cuprinde 212 pagini și se vinde cu 25 lei.

No. 10. **Tălcuirea apostolilor din toate sărbătorilor de peste an**, în care tot creștinul află explicații apostolii, cari sunt mai greu de înțeles. 171 pagini, prețul 20 lei.

No. 11. **Taina tainelor: sfânta cuminecătură**, de care nu se poate lipsi nici un creștin care se cuminecă cel puțin odată la an, dupăcum nu se poate lipsi de No. 6, care este Taina Spovedaniei, celce vrea să se spovedească. 96 pagini, prețul Lei 8.

No. 12. **Sfânta Liturghie, jertfa Legii Noului**, ne arată, cari sunt părțile sfintei liturghii, ce foloase ne aduce, pentru cine, când și unde se poate sluji; biserica și părțile ei, sfintele vase și odăjdii, limba sf. liturghii și altele de folos pentru oricare creștin. 110 pagini cu 12 lei.

No. 13. **Durerea, sora noastră nedespărțită**, este cea mai nouă broșură pe care cu siguranță o va ceti fiecare creștin, pentru că numai citind această cărticică se va putea mângâia în durerile și necazurile vieții. 152 pagini cu 12 lei.

Cărți de învățătură și petrecere

La Librăria Seminarului Teologic din Blaj se află de vânzare următoarele cărți scrise pe înțelesul tuturor de Alexandru Lupeanu-Melin, directorul gazetei „Unirea Poporului“:

Sămânța viitorului, îndemnuri luminoase pentru părinți, cum să-și crească copiii în frica lui Dumnezeu, spre binele lor și al neamului Lei 3.—

În pragul vremii, învățături pentru săteni în timpul de prefaceri prin cari a trecut lumea dela războiu încoace „ 10.—

Blajul istoric în icoane sau oglinda în care se vede întreg trecutul de jertfe și de lupte al vestitului orașel românesc dela îmbinarea Târnavelor „ 10.—

Sufletul Blajului o cuvântare lămurită, în care se arată sufletul creștinesc și româ-

nesc pe care l-au avut arhiepiscopii și cărturarii cei mari ai Blajului „ 8.—

Copiii în războiu, povestiri duioase din zilele pline de dureri ale marelui războiu „ 2.—

Cărlig vinde pe Suru, piesă de teatru pentru reprezentațiile de prin sate, plină de haz, care face multă voie bună „ 5.—

De pe Secaș, poezii populare foarte vechi, culese în comuna Roșia de Secaș de un cărturar de de mult „ 8.—

Cartea Crailor sau cântecele Irozilor la Nașterea Domnului „ 10.—

Banii se trimit prin poștă, pe înainte, cu mandat postal, adaogându-se și câte 2—3 lei pentru poștă de fiecare carte dacă se cer separat. Toate cărțile împreună 60 Lei și poșta o plătește librăria.

Se cer dela

Librăria Seminarului Teologic, Blaj